

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Akty řeckých orgánů týkající se ochrany vnitrostátního hospodářského odvětví, kterým je v projednávaném případě odvětví obchodní silniční dopravy v severním Řecku, neodůvodňují v žádném případě překážku výkonu takové hospodářské činnosti upravené právními předpisy, jako je kombinovaná přeprava ve smyslu směrnice 92/106/EHS, která se měla na základě jejího článku 2 uplatňovat od 1. července 1993.

(¹) Úř. věst. L 368, s. 38

Žaloba podaná dne 14. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo

(Věc C-307/06)

(2006/C 224/45)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: V. Kreuzschitz a I. Kaufmann-Bühler, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání

- určit, že Spolková republika Německo tím, že na základě vnitrostátních ustanovení zákona o poskytování přídatku a dovolené na výchovu poskytuje pracovníkům s bydlištěm v jiném členském státě přídatek na výchovu pouze tehdy, pokud pracovníci vykonávají zaměstnání, jehož rozsah není zanedbatelný, přičemž tyto podmínky musí být splněny pouze příhraničními pracovníky, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 39 ES a čl. 7 odst. 2 nařízení (EHS) č. 1612/68 (¹) a
- uložit Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle čl. 7 odst. 2 nařízení (EHS) č. 1612/68 má pracovník, který je státním příslušníkem členského státu, na území jiného členského státu stejné sociální a daňové výhody jako tuzemští pracovníci.

Podle čl. 1 odst. 7 zákona o poskytování přídatku a dovolené na výchovu je přídatek na výchovu v Německu poskytován

pracovníkům s bydlištěm v jiném členském státě pouze tehdy, pokud vykonávají zaměstnání, jehož rozsah není zanedbatelný. Tuto podmínku musí splňovat pouze příhraniční pracovníci, pracovníků s bydlištěm v Německu se toto pravidlo netýká: tyto osoby mají nárok na přídatek na výchovu nezávisle na počtu odpracovaných hodin týdně nebo na výši pracovního příjmu. Německý zákonodárce tedy vychází z toho, že u osob, které bydlí v Německu, zanedbatelný rozsah jejich zaměstnání nebrání tomu, aby byli kvalifikováni jako pracovníci.

Tento požadavek je neslučitelný s článkem 39 ES a čl. 7 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68.

I kdyby pracovníci vykonávající zaměstnání, jehož rozsah je zanedbatelný, nespádali do osobní působnosti nařízení (EHS) č. 1408/71, pokud nejsou v jejich případě splněny podmínky uvedené v příloze I, C (nyní D) – pro Německo –, nelze v žádném případě dospět k závěru, že nařízení (EHS) č. 1612/68 se nepoužije. Soudní dvůr ve své judikatuře zdůraznil, že vyloučení plnění z rozsahu působnosti nařízení (EHS) č. 1408/71 neosvobozuje členské státy od povinnosti se ujistit, že žádné další ustanovení práva Společenství, vycházející zejména z nařízení (EHS) č. 1612/68, nebrání stanovení podmínky bydliště. Co se týče přídatku na výchovu, Soudní dvůr dokonce výslovně rozhodl, že se jedná o sociální výhodu ve smyslu čl. 7 odst. 2 nařízení (EHS) č. 1612/68.

Osoba, která vykonává zaměstnání, jehož rozsah je zanedbatelný, může spadat pod pojem pracovníka ve smyslu článku 39 ES. Podle ustálené judikatury Soudního dvora má pojem pracovníka podle článku 39 ES a nařízení (EHS) č. 1612/68 zvláštní význam na úrovni Společenství a nelze jej vykládat striktně. Objektivní znak pracovního poměru spočívá v tom, že určitá osoba vykonává po určitou dobu ve prospěch jiné osoby a pod jejím vedením činnosti, za které protihodnotou pobírá odměnu. Soudní dvůr dospěl k závěru, že částečný pracovní úvazek není vyloučen z rozsahu působnosti ustanovení o volném pohybu pracovníků.

Ustanovení vnitrostátního práva, které není objektivně odůvodněné a přiměřené s ohledem na sledovaný cíl, je nepřímým diskriminačním, pokud může mít svou povahou méně příznivý dopad na migrující pracovníky než na tuzemské pracovníky, a v důsledku toho hrozí nebezpečí, že znevýhodní především migrující pracovníky. Podle Komise není požadavek, který poskytnutí německého přídatku na výchovu migrujícím pracovníkům, kteří vykonávají zaměstnání, jehož rozsah není zanedbatelný, podmiňuje tím, že bydlí v Německu, objektivně odůvodněný a přiměřený, a porušuje tedy článek 39 ES a čl. 7 odst. 2 nařízení (EHS) č. 1612/68.

(¹) Úř. věst. L 257, s. 2.